

Wederom vier koninklijke onderscheidingen.

Wederom vier koninklijke onderscheidingen.

Willem van Beek in het goud

De jaarlijkse hulding van de jubilarissen, die in de loop van het jaar een, wat men pleegt te noemen „mijlpaal" in hun dienstverband bereikten is, voor wat 1959 betreft wederom een gezellig, hartelijk „familiefeest" geworden. Er waren elf jubilarissen, wier verdiensten wij in een vorig nummer uitvoerig belichtten.

Onder hen was de nestor Willem van Beek, die het grootste deel van zijn werkzaam leven doorbracht in de afdeling retorten. De laatste jaren werd hem licht werk toebedacht in de algemene dienst en ook hier is bij dezelfde werkzame en vriendelijke man als steeds voorheen.

Van de vier jubilarissen met 40 dienstjaren konden er drie op het feest aanwezig zijn omdat een bummer, Toon v. d. Putten in het Weerter ziekenhuis lag. Hij werd echter evenzeer betrokken in de hulding, zoals hieronder blijkt. De 40-jarigen waren verder; P. J. Franssen, pletterij, Emile Kuypers, badmeester, Antoon Roost, gasstoker en sinds enige tijd waker in het Ontspanningsgebouw.

De zes zilveren jubilarissen waren; Godfr. Janssen, afd. zinkovens, Cor v. Gils, opzichter pletterij, Harry Verbeyden, afd. centrale, Gerard Vleeshouwers, opzichter k.t.o., Willem Mennen, opzichter zinkovens en Hein Roost, afd. pletterij. Ook deze laatste kon wegens ziekte helaas niet aanwezig zijn, maar werd te zijnen huize gehuldigd.

In het St. Jansziekenhuis.

Vóór de feestelijkheid in het Ontspanningsgebouw in Dorplein begon was een deputatie, bestaande uit Burgemeester Derckx, directeur Frans Dor, dhr. Harry van Deurzen, chef van de afd. Retorten en onze Public-Relation-officer, dhr. Rooymans naar het St. Jansgasthuis te Weert getogen. Hier immers lag sedert enige weken de veertigjarige jubilaris, Toon van der Putten - gelukkig aan de beterhand - wegens 'n valpartij te wachten op zijn aangelede genezing. Het gezelschap werd verwelkomd door dr. Debats en de hoofdzuster, die met haar assistenten voor een feestelijke versiering had gezorgd, terwijl ook de familie van de jubilaris aanwezig was.

Na een kort, vriendelijk speechje speelde burgemeester Derckx de zichtbaar bewogen jubilaris de eremedaille in brons verbonden aan de Orde v. Oranje-Nassau op de borst, onder het wakend oog van dr. Debats. Met een heerlijk kopje koffie en een goede sigaar werd dit korte, bijzonder hartelijk bezoek besloten, nadat nog fruit en bloemen waren aangeboden en ook de gebruikelijke enveloppe was overhandigd. Tekenend was het als dankwoord bedoelde afscheid van deze, in de dienst vergrijsde en met het bedrijf en de directie samengegroeide werker; het was een speciale groet aan directeur André Dor, als bewijs van hartelijk medeleven in droeve familieomstandigheden.

Bij Hein Roost.

Ook de zilveren jubilaris, Hein Roost kreeg bezoek van de directie en zijn direkte chef, dhr. Walthoff. Hij was daags tevoren uit het ziekenhuis ontslagen en moest thuis nog even het bed houden. Dhr. Frans Dor reikte hem de zilveren medaille van de Maatschappij voor Nijverheid en Handel uit, de oorkonde, een enveloppe en een juweel van een fruitmand. Ook hier had moeder de vrouw voor een feestelijke ontvangst gezorgd!

Toon van der Putten ontving de Ere-medaille Oranje-Nassau in 't St. Jans-gasthuis te Weert

anders trouw aanwezig op deze jaarlijkse plechtigheid, waren in verband met droeve familieomstandigheden niet aanwezig.

Dhr. Delhaise wees, als woordvoeder van de directie op deze omstandigheden en verzocht aan dhr. Frans Dor om zijn broer en diens gezin de innige deelneming van alle aanwezigen te willen betuigen.

Koninklijke Erkenning.

Burgemeester Derckx sprak als eerste woorden van gelukwens tot de jubilarissen en stelde hen als voorbeeld van trouwe plichtsbetrachtig. Naar aanleiding van het feit, dat binnenkort, naast de zink-, cadmium- en zwavelzuurfabricage een superfosfaatfabriek in productie komt drukte de burgemeester de wens uit, dat zij, die thans nog hun werkgelegenheid buiten Budel zoeken, straks in eigen gemeente hun taak zullen vinden.

Nadat reeds eerder op de dag - in het St. Jansgasthuis - van der Putten werd gedecoreerd had de burgemeester thans het voorrecht om, namens H.M. de Koningin, ook de heren Franssen, Kuypers en Roost de bronzen medaille van de Orde van Oranje-Nassau op de borst te spelden. Hij feliciteerde hen met deze bijzondere erkenning, zoals hij ook de zilveren feestelingen het beste wensde. Uit handen van de directie ontvingen deze nog de gebruikelijke envelop.

De Gouden Erepemning.

Dhr. Delhaise onderstreepte de gelukwensen en wees er op dat een van de aanwezige jubilarissen reeds 10 jaar geleden de bronzen medaille van Oranje-Nassau ontving; dhr. Willem van Beek.

Nestor Willem van Beek.

Het was de directie een bijzonder genoegen aan deze gouden jubilaris te kunnen mededelen, dat hem thans de gouden erepenning van de Maatschappij voor Nijverheid en Handel werd toegekend. De jubilarissen met 25 dienstjaren ontvingen deze medaille in zilver. Allen bovendien het erediploma en envelop.

Dhr. Delhaise liet de erkentelijkheidsbetuigingen vergezeld gaan van enige markante gedachten over trouw en plichtsbetragtiging maar ook over de noodzaak hiervan en van die van een voortdurende aanpassing, modernisering. Gedachten, waarover men elders in dit

nummer (onder „Waar het om gaat") iets meer kan lezen.

Na de uitreiking van de eretekenen maakte dhr. M. Verstappen zich tot tolk van de Ondernemingsraad. Hij koppelde aan zijn gelukwensen een geestig speechje aan het adres van de vrouwen van de jubilarissen.

De felicitatie van dhr. Louis Teyssen, als voorzitter van „Les Echo's de Dorplein" was even kort als krachtig en het hierna volgende concert o.l.v. dhr. J. Claessens vond al evenzeer grote waardering.

Met de gelegenheid tot feliciteren, waarvan door velen gebruik werd gemaakt eindigde dit deel van het feest, dat hierna voortgezet werd met de opvoering van het blijspel

„Geld te geef"

door de speelgroep „De Jonge Spelers" uitstekend over het voetlicht gebracht. Wat is er heerlijk gelachen met dit overigens pretentieloze, maar door en door gezonde spel! De ovatie aan het slot was welverdiend en nadat de ceremonarij een kort dankwoord gericht had tot allen, die aan dit feest meewerkten - de jubilarissen zelf niet op

Waar het om gaat!

Het is de laatste jaren gewoonte geworden om, zowel rond de jaarwisseling als bij het verschijnen van het jaarverslag (eind mei) bijeenkomsten te houden van de onderscheiden personeelsgroepen. Bijeenkomsten, die bij de meermalen gehoorde reacties zeer gewaardeerd worden omdat de directie dan beschouwingen wijdt aan het afgelopen jaar en de perspectieven voor de toekomst belicht. Bepaalde maatregelen worden aldus duidelijker, mogelijkheden en mogelijkheden komen in een juister licht en de soms zwaarbevochten resultaten geven grotere voorwaarde.

Ook bij de laatste jaarwisseling werden deze bijeenkomsten gehouden en het lijkt ons nuttig enkele van de voornaamste punten hier nog eens in het kort te releveren.

Zo waren er enkele passages in rede, namens de directie door dhr. Delhaise uitgesproken bij de jaarlijkse hulding van jubilarissen, welke in dit verband tekenend en een nadere overweging waard zijn. Zij herinneren ons enerzijds aan het feit, dat de mens - in dit geval de werkende mens - middelpunt blijft van alle dingen, ook in het industriële leven van alle dag, terwijl anderzijds de machine, de mechanisatie steeds voortschrijdt en in ieder bedrijf toepassing moet vinden, wil het zich althans handhaven.

Zich richtend tot de jubilarissen drukte dhr. Delhaise deze geachte als volgt uit: „In de jaren, dat U aan het bedrijf verbonden bent is er in de wereld veel gebeurd en deze gebeurtenissen hebben ook hun terugslag gehad op onze onderneming. Hierdoor zijn er moeilijke tijden geweest in het economische leven en ons bedrijf heeft de gevolgen vaak diep gevoeld. Gebrek aan grondstoffen, als gevolg van oorlog of depressie verplichtte ons soms tot drastische vermindering van de productie. Desondanks bleef U trouw aan ons bedrijf en dat vertrouwen werd niet beschaamd.

Als de ouderen eens diep duiken in het geheugen, dan zien zij grote verschillen tussen het bedrijf van toen en van nu en zij zullen zich herinneren, dat de arbeid in het begin van deze eeuw heel wat zwaarder was dan thans het geval is: Veel is er gemoderniseerd en dat hier kapitalen mee gemoeid zijn spreekt vanzelf.

Toch is niet de verlichting van de arbeid - hoe voornamelijk deze ook is - de belangrijkste consequentie van deze miljoenen-investering, echter wel het feit, dat door deze investeringen de levensmogelijkheden van ons bedrijf werkelijkheid zijn. Kort en bondig gezegd: als wij niet zo sterk gemoderniseerd hadden zou onze blokzinkfabricage reeds lang tot het verleden behoren. Immers; zoals wel iedereen weet wordt in Nederland geen zinkerts gedolven en moet het erts dus in het buitenland worden gekocht aan de internationale prijs, die ook de concurrerende firma's hiervoor betalen. Ons eindproduct - het zink - gaat voor een groot deel naar het buitenland en

voor en door alle werkers van de kempensche zinkmaatschappij en gemengde metaalertsen budel

redacteur: d. rooymans.

de laatste plaats - was het de gouden feesteling Willem van Beek, die met zwierig gebaar en brede lach de avond besloot met een bloemenhulde aan de dames van „De Jonge Spelers".

Al met al is dit jaarlijks weerkerend gebeuren ditmaal wel bijzonder prettig geweest.

daarvoor geldt dus ook de prijs, die internationaal door de afnemers betaald wordt. Omdat er in Nederland geen douanerechten bestaan op de import van ons metaal, het zink, ligt de Nederlandse prijs gelijk aan die van het buitenland. Wij hebben hier dus te maken met twee vaste pijlers; de ertsprisen en de zinkprijs en wij zijn hieraan gebonden. Er tussen in ligt de marge waarmee wij alle kosten moeten dekken en waarvan wij iets dienen over te houden voor modernisering en voor winst.

Om nu hiervan iets over te houden en ook om hoge sociale uitkeringen mogelijk te maken is het beslist noodzakelijk dat de exploitatie rekening laag gehouden wordt. Daarom moet er zoveel geld in de modernisering gestoken worden.

De jubilarissen hebben de tijd gekend, dat per arbeider veel minder geld geïnvesteerd was dan nu. Enkele voorbeelden: Waar vroeger het erts met een karretje naar de ovens gebracht werd, gebeurt dit nu veelal met een kostbare installatie van transportbanden, bunkers etc. De schop is vrijwel overal vervangen door loaders en het laden van zink op wagons en in schepen geschiedt niet meer met de hand maar met heftruck of kraan. Het laden van de ovens geschiedt machinaal en zo is het ook vrijwel aan alle ovens voor het ontladen. Dit betekent, dat aan iedere arbeider voor de uitvoering van zijn taak thans een veel en veel groter kapitaal wordt toevertrouwd dan vroeger. Welnu; het doelmatig gebruik van dit kapitaal moet de kostprijs drukken en ons daardoor in staat stellen het bedrijf in leven te houden, hoge lonen te betalen en de werktijd te verkorten. De directie en haar staf van medewerkers zorgen voor de modernisering maar kan haar alleen dan bereiken, indien een juist doelmatig gebruik wordt gemaakt van nieuwe ovens, nieuwe machines etc. Duidelijk, dat het zowel van de arbeider als van directie en leidinggevend personeel afhangt of er hoge welstand kan bestaan of niet".

Ook tijdens de verschillende nieuwjaarsbijeenkomsten werd bovenstaand axioma gesteld en besproken; voortgezette mechanisatie is het kernpunt waar het - ook in het thans lopende jaar om draait. Een mechanisatie, waarvan een zo doelmatig mogelijke werkwijze van ieder van ons onafscheidelijk is. Was 1959 een jaar van grote inspanningen en van grote investeringen; ook 1960 staat in dit teken. En het ziet er naar uit dat deze inspanningen en financiële offers tot voldoende van onze hele werkgemeenschap leiden.

SUBSIDIES 1960

Dorpleinse verenigingen, die in aanmerking menen te komen voor een subsidie voor het jaar 1960 dienen spoedig hun aanvraag, vergezeld van rekening en verantwoording 1959 benevens behoorlijk omschreven motieven en de gelijke begroting in te zenden aan het secretariaat van de Dorpsraad (kamer 37)

